

Roar Tuxen Laviks prædiken 1. søndag efter trinitatis

Taler

Roar Tuxen Lavik
Sognepræst

Dato

18. juni 2017

Sted

Gladsaxe Kirke

Omstændigheder

Dette manuskript er et uddrag af Laviks prædiken fra 1. søndag efter trinitatis 2017.

Den bibelske tekst, der har givet inspiration til miniprædikenen er "Lignelsen om den rige mand og Lazarus" fra Lukasevangeliet kapitel 16, vers 19-31.

Hjemløs kommer hjem

Den hjemløse Lazarus har søgt ly under et træ – tæt på udkørslen fra en af områdets rigeste villaer. Lazarus har ikke længere kræfter til at vandre omkring på landevejene. Han er syg og udmattet og sulten. Men skraldespandene med køkkenaffald fra den riges villa kan mindst brødføde en hel familie. Et orgie af festmåltider bliver smidt ud hver eneste dag. Men livet som hjemløs og socialt udsat er vanskeligt. Det er en kamp for at overleve. Det er ikke nemt at tigge eller at sælge bladet: "Hus Forbi".

Flere og flere trækker på skulderen eller ryster på hovedet: "Desværre har jeg ingen kontanter, da jeg altid benytter betalingskort". - "Men der er da en hæveautomat lige om hjørnet". De fleste har travlt og kigger til den anden side eller går i en stor bue udenom.

Lazarus bliver svagere og svagere. Han har ikke engang kræfter til at jage de omstrejvende hunde væk, som kommer og slikker hans sår. Men den rige mand har ingen barmhjertighed med ham og forbyder ham strengt så meget som at nærme sig hans skraldespande.

I sin fortvivlelse beder Lazarus Gud om hjælp. Hans navn "Lazarus" betyder nok så sigende: "Herren hjælper". Men efterhånden bliver det kun til små og svage sukke, der retter sig mod Himlen.

Til sidst går Lazarus bort - i al stilhed. Ingen nekrolog i avisen. Ingen blomster på kisten. Helt ubemærket på jorden - men ikke i Himlen! For Gud sender en delegation af engle for at hente Lazarus hjem. I Himlen står Abraham i spidsen for modtagelseskomiteen af venner, der byder Lazarus velkommen hjem til de paradisiske omgivelser. Hvilken gensynsglæde!

Lazarus er som forvandlet. Hans legeme er nu livskraftigt og sundt. Tårene tørret væk. Sårene er lægt. Han føler sig forsonet med alt. Hvilken trøst. Glæde og taknemlighed fylder ham. Så fredfyldt og trygt og harmonisk. Han oplever en forunderlig lise efter et liv fyldt af modgang og trængsler. Nu vokser der duftende roser overalt. Lazarus drikker af bægeret med vin fra den herligste drue.

Jo, det er sandt! Alt det, som Gud har lovet. Hvert eneste løfte er opfyldt – selv løftet om opstandelsen! Lazarus har støttet på Guds løfter – og han er ikke blevet skuffet. Tværtimod. Han har ikke i sin vildeste fantasi forestillet sig, at livet kunne være så vidunderligt. Det overgår alt, hvad han har drømt om. Et vidunderligt liv – sammen med Gud, med englene og med alle hans venner fra nær og fjern. Hvilket forunderligt fællesskab!

Længe har han haft sit blik rettet mod den usynlige virkelighed – nu kan han se Jesus ansigt til ansigt. Det er i kraft af ham, at alt er blevet godt. Han har hjulpet ham hele vejen hjem.

Kilde

gladsaxekirke.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Prædiken

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/roar-tuxen-laviks-praediken-1-soendag-efter-trinitatis>